

Pakość, dnia 29 września 2017r.

F.3120.2.86.2016.SM

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Burmistrz Pakości, działając na podstawie art. 14j § 1 i 3 w związku z art. 14b, art. 14c i art. 14k § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2017r., poz. 201, z późn. zm.) i art. 4 ust. 1 pkt 3 oraz art. 4 ust. 5 ustawy z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2016r., poz. 716, z późn. zm.), po ponownym rozpatrzeniu wniosku Podatnika:

.....
.....
....., z dnia 17 maja 2016r., doręczonego w dniu 20 maja 2016r., o udzielenie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu stosowania prawa podatkowego w indywidualnej sprawie, stwierdza, że stanowisko Wnioskodawcy przedstawione w ww. wniosku - **jest prawidłowe.**

UZASADNIENIE

..... w dniu 20 maja 2016r.
złożył, zgodnie z art. 14j § 1 Ordynacji podatkowej, wniosek o udzielenie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania prawa podatkowego w jej indywidualnej sprawie.

Z przekazanych przez podatnika informacji wynika, iż z dniem 5 sierpnia 2016r. firma uległa zmianie na

Burmistrz Pakości wydając interpretację z dnia 19 sierpnia 2016r. uznał stanowisko strony za nieprawidłowe.

Wnioskodawca nie zgadzając się z interpretacją organu podatkowego pismem z dnia 8 września 2016r. (doręczonym dnia 12 września 2016r.) wezwał Burmistrza Pakości do usunięcia naruszenia prawa. Następnie w dniu 2 listopada 2016r. za pośrednictwem Burmistrza Pakości wniósł skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy na interpretację indywidualną przepisów prawa podatkowego z dnia 19 sierpnia 2016r. sygn. F.3120.2.86.2016.SM w przedmiocie podatku od nieruchomości w zakresie podstawy opodatkowania budowli.

Wyrokiem z dnia 15 lutego 2017r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Bydgoszczy rozpoznając skargę pod sygn. akt I SA/Bd 810/16, uchylił zaskarżoną interpretację Burmistrza Pakości z dnia 19 sierpnia 2016r.

W dniu 24 lipca 2017r. do organu podatkowego wpłynął odpis prawomocnego wyroku z dnia 15 lutego 2017r. ze stwierdzeniem daty jego prawomocności wraz z aktami sprawy.

Burmistrz Pakości ponownie rozpatrując wniosek z dnia 20 maja 2016r. o wydanie interpretacji indywidualnej, biorąc pod uwagę ww. wyrok WSA w Bydgoszczy, zważył co następuje.

We wniosku o interpretację indywidualną podatnik przedstawił następujący stan faktyczny:

Spółka jest właścicielem obiektów budowlanych stanowiących budowle, które podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości. Ze względu na swoją formę prawną (jest spółką komandytową), Spółka będąca właścicielem przedmiotowych budowli, nie jest podatnikiem podatku dochodowego (zgodnie z brzmieniem przepisów w tym zakresie podatnikami podatku dochodowego od dochodów generowanych przez Spółkę pozostają jej wspólnicy, odpowiednio osoby prawne i fizyczne). Naturalną konsekwencją braku statusu podatnika podatku dochodowego w przypadku Spółki jest brak prawnego obowiązku prowadzenia ewidencji środków trwałych na potrzeby podatku dochodowego. Spółka nie

jest także uprawniona do dokonywania odpisów amortyzacyjnych od przedmiotowych budowli, a tym samym do uwzględniania ich jako koszty uzyskania przychodów na potrzeby rozliczeń w podatku dochodowym od osób prawnych (do dokonywania odpisów amortyzacyjnych uprawnieni są jedynie wspólnicy Spółki). Deklarowana podstawa opodatkowania wskazanych obiektów była dotychczas ustalana przez Spółkę jako wartość pochodząca z rejestru podatkowego wspólników. Na tle przedstawionego stanu faktycznego Wnioskodawca zwrócił się z pytaniem, czy w sytuacji, w której Spółka nie jest uprawniona do dokonywania odpisów amortyzacyjnych od posiadanych budowli, podstawą ich opodatkowania podatkiem od nieruchomości jest ich wartość rynkowa. Jednocześnie Wnioskodawca zaprezentował stanowisko, zgodnie z którym, w sytuacji, w której Spółka nie jest uprawniona do dokonywania odpisów amortyzacyjnych od posiadanych budowli, podstawą ich opodatkowania podatkiem od nieruchomości jest ich wartość rynkowa. Wnioskodawca na poparcie tej tezy przywołał przepisy art. 4 ust. 1 pkt 3 i art. 4 ust. 5 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych dotyczące podstawy opodatkowania budowli oraz wskazał, że przepisy regulujące sposób opodatkowania budowli, co do zasady, określają podstawę ich opodatkowania jako:

- a) wartość początkową określaną na cele amortyzacji podatkowej dokonywanej przez podatnika – dla obiektów, od których dokonywane są odpisy amortyzacyjne, lub
- b) wartość rynkową – dla obiektów, od których podatnik nie dokonuje odpisów amortyzacyjnych.

Wnioskodawca wskazał, że nie budzi przy tym wątpliwości, że przytoczone powyżej przepisy odnoszą się wprost do odpisów amortyzacyjnych dokonywanych zgodnie z przepisami o podatkach dochodowych przez podmiot do dokonywania tych odpisów uprawniony. Przyjęcie innej interpretacji powyższych przepisów prowadziłoby do sytuacji, w której podatnik podatku od nieruchomości byłby zobowiązany do wykazywania wartości początkowej budowli, której to wartością nie dysponuje ani nie jest uprawniony do wykazywania odpisów amortyzacyjnych z tego tytułu jako kosztów uzyskania przychodu. Z tego powodu, w opinii Spółki, zasadna jest zmiana sposobu dotychczasowych rozliczeń w podatku od nieruchomości z tytułu opodatkowania przedmiotowych budowli. Zdaniem Spółki kluczowe znaczenie ma fakt, iż Spółka nie dokonuje odpisów amortyzacyjnych. Z treści art. 4 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych można zaś wnioskować, że przepis ten znajdzie zastosowanie jedynie wówczas, gdy podatnik podatku od nieruchomości

na własne potrzeby dokonuje odpisów amortyzacyjnych środków trwałych, które wpisane zostały do prowadzonego przez niego rejestru środków trwałych. Ponieważ Spółka nie jest uprawniona do dokonywania odpisów amortyzacji podatkowej od posiadanych środków trwałych na potrzeby własnego rozliczenia w podatku dochodowym od osób prawnych, podstawa opodatkowania budowli powinna zostać ustalona zgodnie z przepisem art. 4 ust. 5 upioli jako ich wartość rynkowa.

Dnia 17 sierpnia 2016r. do organu wpłynęło pismo z dnia 9 sierpnia 2016r. informujące, iż z dniem 5 sierpnia 2016r. firma [] zmieniła nazwę na [] Z dniem 4 sierpnia 2016r. []

[] przestaje być wspólnikiem w [] Nowym wspólnikiem jest [] [] odpowiada bez ograniczeń za obecne, przeszłe oraz przyszłe zobowiązania Spółki. Ponadto [] z dniem 4 sierpnia 2016r. stała się także jedynym wspólnikiem uprawnionym do reprezentowania Spółki oraz do prowadzenia Spółki.

Według organu dokonującego interpretacji po uwzględnieniu wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy z dnia 15 lutego 2017r. sygn. akt I SA/Bd 810/16, stanowisko powyższe jest prawidłowe.

Jak wynika z treści przepisu art. 4 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych podstawę opodatkowania budowli stanowi wartość, o której mowa w przepisach o podatkach dochodowych, ustalona na dzień 1 stycznia roku podatkowego, stanowiąca podstawę obliczania amortyzacji w tym roku, niepomniejszona o odpisy amortyzacyjne, a w przypadku budowli całkowicie zamortyzowanych – ich wartość z dnia 1 stycznia roku, w którym dokonano ostatniego odpisu amortyzacyjnego.

Jednocześnie zgodnie z przepisem art. 4 ust. 5 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, jeżeli od budowli lub ich części, o których mowa w ust. 1 pkt 3, nie dokonuje się odpisów amortyzacyjnych – podstawę opodatkowania stanowi ich wartość rynkowa, określona przez podatnika na dzień powstania obowiązku podatkowego.

Jak wskazał Wojewódzki Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 15 lutego 2017r. sygn. akt. I SA/Bd 810/16 „w odniesieniu do podstawy opodatkowania budowli, podlegających amortyzacji, powołany przepis art. 4 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych nie

odwołuje w swej treści do pojęcia podatnika. Z kolei art. 4 ust. 5 stanowi, że jeżeli od budowli lub ich części, o których mowa w art. 1 pkt 3, nie dokonuje się odpisów amortyzacyjnych – podstawę opodatkowania stanowi ich wartość rynkowa, określona przez podatnika na dzień powstania obowiązku podatkowego. W ocenie Sądu na uwzględnienie zasługuje stanowisko skarżącej zgodnie z którym przepis art. 4 ust. 1 pkt 3 u.p.o.l. znajdzie zastosowanie jedynie wówczas gdy to podatnik podatku od nieruchomości na własne potrzeby dokonuje odpisów amortyzacyjnych środków trwałych, które wpisane zostały do prowadzonego przez niego na potrzeby amortyzacji podatkowej rejestru środków trwałych.”

W związku z powyższym, w ocenie organu uwzględniającej wyrok WSA I SA/Bd/16, w przypadku gdy od budowli lub ich części związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej będących w posiadaniu Spółki, wnioskodawca nie dokonuje odpisów amortyzacyjnych podstawę opodatkowania stanowi wartość rynkowa, określona przez podatnika na dzień powstania obowiązku podatkowego. Wartość ta powinna zostać określona przez samego podatnika, natomiast organ podejmuje w tym zakresie stosowne czynności weryfikacyjne podanej przez podatnika wartości. W przypadku braku określenia wartości budowli przez podatnika, lub podania wartości nieodpowiadającej faktycznej wartości rynkowej organ ma obowiązek powołać w tym zakresie biegłego rzeczoznawcę majątkowego, który określi tą wartość. W opisanym przez Spółkę stanie faktycznym zastosowanie ma przepis art. 4 ust. 5 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

Interpretacja dotyczy zdarzenia przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji.

Podstawę wydania interpretacji stanowi art. 14j § 1 i 3 w związku z art. 14b, art. 14c i art. 14k § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2017r., poz. 201, z późn. zm.). Przepisy te stanowią, iż stosownie do swojej właściwości interpretacje indywidualne wydaje wójt, burmistrz (prezydent miasta), starosta lub marszałek województwa. Wniosek o interpretację indywidualną może dotyczyć zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzeń przyszłych. Wnoszący o wydanie interpretacji indywidualnej składa oświadczenie pod rygorem odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania, że elementy stanu faktycznego objęte wnioskiem o wydanie interpretacji w dniu złożenia wniosku nie są przedmiotem toczącego się postępowania podatkowego, kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego organu kontroli skarbowej oraz że w tym zakresie sprawa nie została rozstrzygnięta co do jej istoty w decyzji lub postanowieniu organu

podatkowego lub organu kontroli skarbowej. W razie złożenia fałszywego oświadczenia wydana interpretacja indywidualna nie wywołuje skutków prawnych. Interpretacja indywidualna zawiera wyczerpujący opis przedstawionego we wniosku stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego oraz ocenę stanowiska wnioskodawcy wraz z uzasadnieniem prawnym tej oceny.

Pouczenie:

Zastosowanie się do interpretacji indywidualnej przed jej zmianą lub przed doręczeniem organowi podatkowemu odpisu prawomocnego orzeczenia sądu administracyjnego uchylającego interpretację indywidualną nie może szkodzić wnioskodawcy, jak również w przypadku nieuwzględnienia jej w rozstrzygnięciu sprawy podatkowej.

Niniejsza interpretacja, po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę oraz inne podmioty wskazane w treści interpretacji, zostanie niezwłocznie zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej.

Na niniejszą interpretację wnioskodawcy przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy, po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację do usunięcia naruszenia prawa. Wezwanie wnosi się w terminie 14 dni od dnia, w którym Wnioskodawca dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o wydaniu interpretacji. Termin do wniesienia skargi wynosi 30 dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a w przypadku nie udzielenia odpowiedzi – 60 dni od dnia wezwania do usunięcia naruszenia prawa.

BURMISTRZ
Wiesław Kończal

Otrzymują:

1. Adresat,
2. aa.